

ע"פ 25582/12/17 - מדינת ישראל נגד עמית חמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 ינואר 2018

עפ"ג 25582-12-17 מדינת ישראל נ' חמו

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
המערכת מדינת ישראל

נגד

המשיב עמית חמו

נוכחים:

ב"כ המערכת עו"ד שרון משעל

המשיב ובא כוחו עו"ד שלם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המשיב הוגש כתב אישום בת"פ 11129-02-17 (בית משפט השלום ברמלה) בעבירות של הסגת גבול, גניבה מרכב וגניבה נושא שני אישומים ובית משפט קמא קבע כי עבר את העבירות, לא הרשיע אותו והטיל עליו 140 שעות של"צ וצו מבחן למשך שנה.

הערעור מכון כלפי אי הרשעת המשיב וקולת העונש וב"כ המערכת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא נתן משקל ראוי לנסיבות המחמירות שבביצוע הגניבות, אשר בוצעו באופן מתוכנן, במשך תקופה ארוכה ותוך מעילה באמון של בעלי הרכוש שהשאירו אותו לשמירתו של המשיב.

לטענתה, אמנם סכום הגניבה עומד על כ-770 ₪, שהוחזר לבעליו, אך המשיב ניצל לרעה את האמון שניתן לו במקום עבודתו והפר אמון קולגיאלי כלפי המתלוננים שחשו שמקום עבודתם בטוח.

באשר לאי הרשעת המשיב, טוענת המערכת כי הימנעות מהרשעה לא מתאימה להכרעה הערכית ולשיקולי ההלימה שנוגעים לעבירות נושא גזר הדין וכן היא טוענת כי לא הוכח שנגרם למשיב נזק קונקרטי לו היה מורשע.

ב"כ המשיב תומך באי הרשעתו של המשיב ועומד על כך שלא מדובר בעבירות מהסוג שאינו מאפשר אי הרשעה וכן הוא עומד על כך שכאשר מדובר בבגיר-צעיר, כמו המשיב שבפנינו, אין צורך להוכיח נזק קונקרטי אלא די בכך שהרשעתו עלולה לגרום לפגיעה בשיקומו, כפי שנכתב בתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית משפט קמא.

ב"כ המשיב הציג בפנינו פסיקה לפיה גם בעבירות חמורות מאלה נושא גזר הדין ביטלו בתי המשפט לערכאותיהם השונות הרשעות על מנת שלא תיווצר חוסר מידתיות בין העבירות לבין הנזק שצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו.

בית משפט קמא ייחס חשיבות לאמור בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו ובפנינו. מעיון בתסקיר שירות המבחן עולה שהמשיב סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות חלקי בצה"ל, לאחר שריצה עונש מאסר בכלא צבאי, ובאשר לשימוש בקנבים, קבע בית משפט קמא כי בתחילה היו אינדיקציות שהמשיב משתמש בקנבים אך לאחר מכן הוא מסר בדיקות שתן נקיות מסמים.

בית משפט קמא ייחס חשיבות לעובדה שהמשיב השתלב במקום עבודה מסודר בעיריית מודיעין וקבע כי כאשר מדובר בעניינם של צעירים, אין לדקדק ולבקש הוכחות לפגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מהאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לנסיבותיו של המשיב, אך אין להתעלם גם מהמניע שבגללו ביצע המשיב את הגניבות נושא כתב האישום, שכן הוא טען כי גנב את הכספים על מנת לממן את התמכרותו לסמים.

שירות המבחן התרשם מנטייתו של המשיב להתנהגות אימפולסיבית ולהצגת תדמית חיובית של תפקוד תקין, קושי במתן אמון בגורמי טיפול ושימוש פעיל בקנבים.

לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, לא היה כל מקום להימנע מהרשעתו של המשיב, אשר גם אם סכומי הגניבה שגנב מתוך תיקים שהושארו למשמרתו לא היו גבוהים, הרי החזרתיות על מעשי הגניבה, תוך מעילה באמון של בעלי הכספים, מביאה את התנהגותו של המשיב לרף כזה שלא ניתן להסתפק באי הרשעה.

כך גם לא הוצגו בפני בית משפט קמא, בפני שירות המבחן ובפנינו כל מסמכים המלמדים על פגיעה בפרנסתו של המשיב באם יורשע.

לאור כל האמור לעיל, לא התקיימו לגבי המשיב שבפנינו התנאים הנחוצים להליך חריג של אי הרשעה שכן כלל הוא שמי שנקבע שביצע עבירה יורשע בביצועה אלא אם יש חריגים שלא קיימים במקרה ולגבי המשיב שבפנינו.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומרשיעים את המשיב בעבירות של הסגת גבול, גניבה מרכב ושלוש גניבות נושא ת"פ 11129-02-17.

אנו מטילים על המשיב 3 חודשי מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירת רכוש מסוג כלשהו

למעט החזקת רכוש חשוד כגנוב.

עבודות השל"צ שהוטלו על המשיב יעמדו בתוקפם.

צו המבחן שהוטל על המשיב בבית משפט קמא יעמוד בתוקפו.

#3<

ניתן והודע היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

אברהם טל, נשיא אב"ד	שמואל בורנשטין, שופט	דבורה עטר, שופטת
------------------------	----------------------	------------------